

Don Tamás, Gadó Flóra, Sári Vanda, Margl Ferenc

fotó: Balogh Viktória

Galéria a nulla kilométerkőnél

A Teleport

EGED DALMA

Az elmúlt évben Budapesten számos új galéria nyílt meg. Az Új Művészet ennek kapcsán egy sorozattal indítja a 2018-as évet, melynek célja ezek bemutatása. Hónapról hónapra olyan hagyományos és rendhagyó galériákat, művészeti kezdeményezéseket és projekteket veszünk sorra, melyek ugyan a közelmúltban indultak, de mostanra már mind hazánk művészeti közegét színesítik. Sorozatunk első része a négy fiatal kurátorból álló „mobil” galériát, a Teleportot mutatja be.

A Teleport egy olyan nonprofit kezdeményezés, amely ugyan a galéria nevet viseli, klasszikus értelemben mégsem tekinthető annak, hiszen nem rendelkezik állandó székhellyel. A stáb a kezdetektől változáson esett át, mára Don Tamás, Gadó Flóra, Margl Ferenc és Sári Vanda végzik a teendőket, de az induláskor Istvánkó Bea és Óze Eszter is tag volt.

A jelenleg négy kurátorból álló csapat az egyik befogadó helyszínről a másikra vándorolva, a már meglévő intézményeket, illetve a kihasználatlan tereket mozgósítja. A kiállítóhelyek közötti „teleportálásnak” több célja van: egyrésztől egy fiatal kurátorgeneráció vágyát jelzi a hagyományos kiállítóteréből való kimoszulásra, másrészt flexibilitást biztosít a csapatnak egy folyamatosan változó és kísérletező közeg fenntartására, nem utolsósorban pedig olyan prózai buktatókat küszöböl ki, mint amilyen egy állandó galéria működési költségeinek előteremtése.

A Teleport az első kiállításaival olyan helyeket célt meg, amelyek valamikor a kulturális élet aktív színhelyei voltak, azonban mára kikoptak a tág értelemben vett intézményrendszerek közül, illetve nincsenek kellőképpen kihasználva. Az első, *Tértágítás* című kiállításuk például a Kádár-korszak alatt jelentős kulturális funkcióval bíró TIT Stúdió Egyesület székházában valósult meg – ahogy

a cím is jelzi azzal, hogy fiatal művészek az intézményrendszer változásaira és a szocialista múlt hagyatékára adott reakcióit mutatták be, működésbe hozva a hely történetét, atmoszféráját. A Teleport Galéria kiállításai éppen ezért minden esetben helyspecifikusak, az épület története, a kiállítás tere a koncepció szerves részévé válik, meghaladva így a modernista kiállítóhelyeket meghatározó sterilitást.

A galéria neve nemcsak a kiállítóhelyek közötti „ugrálásra”, de az időbeli lépésekre is utalhat, kiállításaiakon többször felmerül az Y generációnak a múlthoz, a kulturális örökséghez vagy egy olyan történelmi eseményhez való viszonya, melyet csak másodlagos, sokszor töredékes forrásokból ismerhet. Az idei OFF-Biennálé alatt a ChimeraProjekt Galériában valósult meg a *Nekem Trianon* című projekt, amely szintén a fiatal és a középgenerációhoz tartozó közép-európai művészek reakcióit mutatta be arra a kérdésre, hogy jelent-e számukra bármit is Trianon.

A galéria elsősorban Y generációs művészekkel működik együtt, fő célja egy olyan alternatív intézmény működtetése, amely megmarad kísérletezőnek mind a projektek szempontjából, mind a kurátori feladatok kérdésében. Erre jó példa a videoművészet újragondolását megcélzó *CinemaTeleport*, amely a debütáló Bányi-tó fesztivális szereplés után a Trafóban, majd a berlini CHB-ban valósult meg vagy az olyan online projektek, mint a *Teleportafterwork*, amely a fiatal képzőművészek és a kurátorok problémáira és tapasztalataira fókuszál, valamint a kéthetente jelentkező, ugyancsak online projekt, a *Mémlepeny*, amely mémek, gifek vagy videók segítségével dolgoz fel egy-egy, a művészek által kiválasztott témát.